

Drone Records

Emocionální experiment

Text: Petr Ferenc

Desky vydané na brémské značce Drone Records si nespletete. Sedmipalcové vinyly – singly – jsou lisovány v nejrůznějších barvách, občas s jemným mramorováním a s ručně dělanými obaly od samotných hudebníků.

Sedmipalcový singl je tím správným formátem pro plnou koncentraci na hudbu, říká zakladatel značky Stefan Kanppe (vulgo BarakaH), jehož pozoruhodné ambientní duo Troum v tomto čísle recenzujeme. Poslouchejte jednu stranu a víte, že za tu krátkou dobu, než budete muset otočit na druhou, toho – kromě poslechu – nemůžete příliš mnoho stihnout. A poslouchat pět minut skutečně soustředěně je mnohem uspokojivější než pětihodinový „poslech“, při němž hudba tvoří jen pozadí. Opravdový ponor, i když jen pětiminutový, se vás může v hloubi velice dotknout a posílit vaše vědomí existence.

Pětiminutové ty strany desek ovšem většinou nejsou – vzhledem k rychlosti přehrávání 33 otáček za minutu může jedna strana trvat i dvojnásobek, což je při daném žánru optimální. Drone ambient, který je na postindustriální scéně na strmém vzestupu, je, co se týče vztahu k hudební teorii a definici dronu (prodlevy), formálně poměrně volnou záležitostí. Sám BarakaH říká, že pro něj drone znamená zkrátka lineární proud hudby, na jehož „ubíhání“ se lze naladit a splývat s ním. Indickou hudbu či tvorbu LaMonte Younga však slyšel teprve v roce, kdy své vydavatelství založil – 1993. Drone ambient ovšem na unavenou postindustriální scénu plnou ideologických koncepcí (většinou odvozených od Throbbing Gristle, Test Department nebo Laibach), nabubřelé mystiky a noiseového extremismu vnesl po dlouhé době závan něčeho nového. Díky specifickým vlastnostem drones – zvukové intenzitě a monotónnosti – se speciálně industriální odnož ambientní hudby alespoň trochu vymanila z pompézního vykrádání keltských, chorálních a newageových výrazových prostředků. Nenáročná výroba prodlev dovoluje obalovat jejich výsledný zvuk spoustou dalších dekorací, takže si na své může přijít milovník téměř jakéhokoli hudebního žánru. Zvuková řeka dronu se může valit kdejakou krajinou.

Takže se v produkci Drone Records neztratí Itál Stefano Musso, cizelující pod značkou Alio Die nahrávky, které pořídil v noční toskánské krajině, kdy doprovázel přírodu na akordeon, citeru a další akustické instrumenty. Bok po boku mu může stát krajan Massimo Magrini alias Bad Sector, stavitel syntezátorů a vysílaček, hráč na laptop i osmimetrovou ozvučenou strunu, jehož jasné melodie jsou poloutopeny ve stejné hlasitém moři komunikačních šumů, ruchů a tajemných signálů. A podíváme-li se mezi novinky, které Drone Records vydali letos (kdy dosáhli katalogového čísla 80), kontrastních zvukových světů kolem jednotlic

linie najdeme také habaděj. Pawel Grabowski se ve dvojici *Cirr's Songs* inspiruje mraky, jekatěrinburští Closing The Eternity si pro svou křehkou ozvěnu divů severního nebe v propagačních materiálech vydavatelství vysloužili přiléhavou škatulku „Aurora-Borealis drones“. Jaký rozdíl oproti nebi Bad Sector, které se hemží pouze zachycovanými zprávami a vetřeleckou signalizací.

Tak trochu levicový romantik Stefan Knappe své vydavatelství založil s cílem poskytnout industriální scéně další možnost směřování a navázat na spontánní šíření alternativní hudby (která je podle něj především neplacená) způsobem, který byl vlastní networkingu mezi vydavateli kazet a nyní CDR. S radostí prý pozoruje, jak se samodělné edice pálených kompaktních disků vynořují jako houby po dešti a konstatuje zvýšenou kvalitu demonahrávek chodících mu na adresu vydavatelství. Jak se zdá, hudba coby nekomerční sdílení idejí, životních i uměleckých názorů stále žije, a to v rozsahu, který už ani nelze obsáhnout natož prozkoumat. Jen ho trochu mrzí konec starých časů posílání dopisů s letáky a nahrávkami k výměně. Zvuků přibýlo, jejich milieu je ale definitivně jiné. A Knappe táhne do boje:

- proti kapitalistickému CD průmyslu
- za zachování vinylu
- proti masové produkci za kreativní individualitu
- za zachování nezávislé networking-scény, která bude artikulovat nové myšlenky, společenskou kritiku a umění bez předsudků.

Desky Drone Records vycházejí v nákladu 300 kusů v ručně dělaném obalu. Ne nadarmo se z nich staly ceněné sběratelské kousky. Díky tomu si poptávka často vyžádá i druhé vydání, to už ale mívá obal tištěný. Knappe sice prohlašuje sběratelství za neblahý jev kapitalistické společnosti, která z každého uměleckého díla učiní penězi ocenitelný produkt (*v kapitalismu neexistuje umění*), uznává ovšem, že díky zhůvěřilostem jako je e-bay se ty tři stovky experimentálních vinylových desek prodávají mnohem lépe než kdy dřív. Zájemcům o drone singly ale raději doporučí možnost subskripce na svých stránkách a radí jim neklesat na mysl, dostane-li se na ně až druhé vydání. Jde přece především o hudbu.

A ta je ve většině případů libá, vhodná přesně k té romantické chvílce, kdy máte chuť posadit se v noci do křesla a nechat se unášet podmanivým zvukem bez toho, že byste namáhali hlavu dešifrováním složitých koncepcí a záměrů prudce avantgardních tvůrců, sofistických citací a reakcí na vykukující žánrová paradigmatata. Produkce Drone Records je zvukem především pro smysly, někdy spouštěčem klidné kontemplace. A je-li industriál a všechny jeho pozdější odnože a priori romantický (k čemuž patří i psaní manifestů v duchu sto let starých avantgardních hnutí), proč taky občas nebýt.

www.dronerecords.de ■

Zvukový profil Drone Records slyšte v sobotu 18. 11. od 20:00 na www.radioakropolis.cz.

